

ex quo quis Superiori non ita libere resistere audeat. Joh. Stranch in Jure Justin. Dissert. 2. §. 23. illum vocat: *Obsequium reverentiale erga Patrem vel superiorem, a quo omnis abest atrocitas.* Nos paulo copiosius ejus definitionem considerantes eam ita formamus, quod sit: METUS EX REVERENTIA ALTERI DEBITA PROVENIENS, QUAM, NISI ITA AGIMUS AUT VOLUMUS, LÆDERE, ET IN NOS REDUNDATURA MALA AUT INDIGNATIONEM VEREMUR, LIBERAS ACTIONES NOSTRAS IMPEDIENS, QUIQUE PLERUMQUE IN DAMNUM NOSTRUM CEDIT. Dici potest germanice *Furcht aus Scheu gegen jemanden.* Causa efficiens hujus metus est Reverentia, Verecundia; Pudor erga aliquem Dn. Harprecht d. C. n. 125. ex quibus meticulosus duo sibi imminenti mala imaginatur, alterum quod venit ex neglecta reverentia erga superiorem, alterum vero quod ex actu gesto vel omisso observata reverentia incurrit. Unde necesse est unum horum malorum minus censei quam alterum, & id quod minus est cedere teneri majori, quod sit, quando meticulosus eligit aliquid facere vel omittere, ut servet erga alterum reverentiam, vel quando postponere malit hanc reverentiam, ut liberius ex suo arbitrio agat. Quoniam vero quandoque casus existere potest, quod & M. R. sit pro alicujus commodo aut salute, usi fuimus in definitione verbo. *Plerumque*, ad exemplum Imperatoris, qui publica Judicia definit, quod sint, in quibus cuivis ex populo plerumque accusatio datur, cum tamen quædam crimina dentur, quæ publice accusare non omnibus permittuntur §. 1. *J. de Publ. judic.*

IIIX. Si reverentia pro fundamento amorem agnosceret, aut conjuncta cum illo stare teneretur, vix statui posset dari metum reverentialem, quia sic repugnantia quædam esset in

*Ejus ex-
plicatione*

*Reverentia
Timor
non venit
ex charitate.*

mate-